

Athanasius Schneider püspök a szabadkőművességről

- Részlet a *Katolikus Egyház: merre tartasz?* című interjúkötetből -

Fülep Dániel: A szabadkőművességet manapság sokan csupán nevetséges összeesküvés-elméletnek tartják, amelynek jelentéktelen a hatása,¹ holott a szabadkőművesség jellegzetes szimbolikája és ideológiája sűrűn felbukkan mind a világi, mind az egyházi közéletben. Más titkos társaságokról nem is beszélve. Ahogyan Krisztusnak, úgy az ördögnek is megvannak a maga elkötelezettjei, Isten városa mellett pedig az Ördög városa is jelen van, a búza és a konkoly együtt növekszik. Nekünk, katolikusoknak talán komolyabban kellene vennünk, hogy a sötétség erői is rendelkeznek valós és hatékony evilági struktúrákkal.

Athanasius Schneider püspök úr: A különböző társadalmi és politikai hálózatokban a szabadkőművesség igen szervezett formában van jelen, balgaság volna ezt tagadni. Minden jel erre utal. A szabadkőművesség az egész világon jelen levő befolyásos szervezet. Hogy az embereket elaltassák, a szabadkőművesek azt mondják, hogy csak azért vannak, hogy különböző emberbaráti tevékenységeket végezzenek. Ezzel a megtévesztési taktikával hatékonyabban tudják megvalósítani keresztényellenes tervüket. Szép csendben beépülnek a különböző szervezetekbe, az Egyházba is. Nem szentől szembe támadnak. A belső bomlasztás katonai taktikáját választják. A háborúban okosabb dolog beépülni az ellenség sorai közé, mint nyíltan támadni őket. Hatékonyabb és okosabb taktika. A szabadkőművesek így is tesznek, mivel a test okossága jellemzi őket. A történelem során – a 19. században, de más korokban is – voltak olyan papok és püspökök, akik szabadkőművesnek vallották magukat. Más esetekben egyértelmű jelei voltak annak, hogy egy adott püspök vagy pap a szabadkőművesekhez tartozik. Nem tagadhatjuk, hogy napjainkban is léteznek titkos papi csoportok, illetve körök, amelyek bizonyos fokig a szabadkőművesség részei, vagy szabadkőműves megbízásokat teljesítenek. Az ilyen papi klikkek, melyek – még ha hivatalosan nem is tagjai a szabadkőművességnek – valamilyen módon mégis hozzá kötődnek, úgy gyakorolják titkos hatalmukat az Egyházban, hogy a maguk jelöltjeit juttatják igen magas egyházi tisztségekbe (püspöki, bíborosi rang), és ezáltal a saját befolyásukat növelik. Ez a test okossága, a mi Urunk pedig azt mondta, hogy a sötétség gyermekei, a világ gyermekei a maguk módján okosabbak a világosság gyermekeinél. Az ilyen papi csoportosulások vagy hálózatok nem az igazi nevükön nevezik magukat. Ha megkérdezik

1 A hívek részben azért nem veszik komolyan a szabadkőműves veszélyt, mert egy ideje az Egyház sem beszél róla nyíltan. Sok évszázados egyértelmű tiltás után az új CIC-be nevesítve már bele sem került. Sőt, ma a szabadkőművességgel való egyházi kapcsolatok kendőzetlenül jelennek meg. (Pl. Ferenc pápa megválasztásának másnapján az Olasz Nagy Kelet páholy /Grande Oriente D'Italia/ ünnepélyes közleményben fejezte ki gratulációját és örömteli várakozását.) A szabadkőművesség emblematikus eszméit nem ritkán magától a Szentszéktől halljuk. XII. Kelemen, XIV. Benedek, XII. Leó, XVI. Gergely, IX. Pius és XIII. Leó kifejezetten tiltották a szabadkőművességet. Az 1917-es CIC 2335. kánonja önmagától beálló (*latae sententia*) kiközösítéssel büntette a szabadkőművességhöz és a hasonló szervezetekhez tartozókat, melyet csak a Szentszék oldhat fel. („*Nomen dantes sectae massonicae aliisque eiusdem generis associationibus quae contra Ecclesiam vel legitimas civiles potestates machinantur, contrahunt ipso facto excommunicationem Sedi Apostolicae simpliciter reservatam.*”) Az 1983-as CIC ugyanakkor már nem szól a szabadkőművességről, így a 6.k. 1. és 3. pont értelmében a kiközösítés hatályát veszítette. Mindazonáltal a Hittani Kongregáció 1983. november 26-án nyilatkozott a szabadkőművességről, és megerősítette a társaságnak az igaz hittel való összeférhetetlenségét és a csatlakozás tilalmát.

tőlük, hogy szabadkőművesek-e, akkor úgy mondhatnak „nem”-et, hogy nem kell nyíltan hazudniuk. Ha más is a nevük, a lelkükben igenis szabadkőművesek. A *naturalizmus*, valamint a teljes tanításbeli és erkölcsi *relativizmus* jellemzi őket. Vannak ma olyan bíborosok, püspökök és papok, akik a naturalizmust támogatják, és úgy tesznek, mintha az lenne az Egyház legfőbb feladata, hogy a mulandó földi valóságokkal törődjön. Mikor ugyanezek papok a relativizmust támogatják, és azt mondják, hogy minden vallás egyenértékű, és mindegyik ugyanoda vezet, akkor egyértelműen szabadkőműves gondolatokat hirdetnek. Mikor a homoszexuális életmód és a gender ideológia elfogadása mellett kardoskodnak, egyértelműen szabadkőműves célokat valósítanak meg. Az sem zárható ki, hogy korunkban még egyes bíborosok és püspökök is tagjai az egyik fontos szabadkőműves páholynak, amely támogatta egyházi karrierjüket, ideológiai megbízásokat ad nekik, és világi megbecsülést és örömeket biztosít számukra. Mihelyt ezek a papok kinyitják a szájukat, teljesen a szabadkőművesekre jellemző nyelven beszélnek, vagy legalábbis a szabadkőművesség szellemiségéről tesznek tanúságot. Az a baj a szabadkőművességgel, hogy annyira titokban működnek, hogy képtelenség bizonyítani bárkiről, hogy hozzájuk tartozik. Sem a személyes adataikhoz, sem az irattárukhöz nem lehet hozzáférni. Csak annyit mondhatunk, hogy egy adott személy nagy valószínűséggel tagja a szabadkőművességnek. Bizonyos emberek, olykor még politikusok is, azért vállalják fel nyíltan szabadkőművességüket, mert a szabadkőműves szervektől engedélyt kaptak rá, vagy mert nincs mit veszteniük.

Fülep: Mi magyarok, akik Európa közepén, a Kárpát-medencében élünk, a saját bőrünkön leginkább az Európai Unió intézményeivel való kapcsolatban tapasztaljuk, hogy a szabadkőművesség eszméi milyen mélyen átítatták már a nemzetközi politikai életet. A szabadkőműves befolyás az EU-ban látványosan, tárgyiasult szinten is megjelenik, akárcsak az USA-ban, erős befolyása van a jogalkotás és a szankciók területén, a hit, az erkölcs és a természet teljes lerombolásával pedig a társadalom gyökeres átalakítására (alárendelésére) törekszik.

Schneider püspök úr: Úgy gondolom, hasznos, ha beszélek a szabadkőművességről, mert ők azok, akik a színpalak mögül ki akarják irtani Európa keresztény gyökereit, és a *naturalizmust*, a *relativizmust*, valamint a *gender ideológiát* kívánják népszerűsíteni. Franciaországban például egyes szabadkőművesek nyíltan támogatják az abortuszt, a gender ideológiát és az *új bevándorlási politikát*. Fontos és hasznos lenne beszélni a szabadkőművesség valódi céljairól, és óva inteni az embereket és a katolikusokat attól, hogy belépjenek valamelyik szabadkőműves szervezetbe. Jó lenne bemutatni a szabadkőművesség legfontosabb gondolatait, hogy aztán az emberek maguk állapíthassák meg: „Ó, ez nagyon hasonlít ahhoz, ami az Egyházban is történik. A *naturalizmus*, a tanításbeli és erkölcsi *relativizmus* és *emberközpontúság* határoz meg mindent, ezek pedig a szabadkőművesség ideológiai alapjai, melynek középpontjában az ember áll, nem pedig Isten.” A második vatikáni zsinat óta ez a három tényező – az *emberközpontúság*, a *naturalizmus* és a *relativizmus* – határozza meg az Egyház életét.

Fülep: A hívek olykor nem tudják, érdemes-e egyáltalán foglalkozni a szabadkőművességgel. Lehetetlennek tartják, hogy eligazodjanak a kérdésben, bár nekem úgy tűnik, mintha valójában inkább azért odáznák el a kérdést, mert kerülni kívánják a szellemi erőfeszítést. Hasznos-e számunkra, ha felismerjük és nevén nevezzük a rossz szándékú titkos társaságokat és a világban észlelhető más ördögi mechanizmusokat?

Schneider püspök úr: Mindenképpen. Így is kell tennünk, hiszen látjuk, hogy ma a szabadkőműves hatalmak és az Egyházon belüli más hasonló erők nyíltan azzal állnak elő, hogy a szabadkőművesség és a katolicizmus összefér egymással. Azt igyekeznek ezzel elérni, hogy a katolikus egyház is nyitott legyen a szabadkőművesség szellemére. Le kell tehát lepleznünk – a megfelelő dokumentumok alapján – a szabadkőművesség valódi szellemét és céljait. Van egy nagyon jó könyv, tavaly jelent meg egy spanyol szerzőtől, Alberto Bárcenától, aki korábban maga is szabadkőműves volt. Kitűnő könyvet írt *Iglesia y Masonería. Las dos ciudades* címmel, melyben dokumentumokkal alátámasztva mutatja be a szabadkőművesség szellemét, szertartásait, alapelveit és tevékenységeit a kezdetektől napjainkig. Teljesen megbízható, komoly tanulmány. Az ilyen műveket nagyon ajánlom. Jó lenne kiadni egy rövid összefoglalót a szabadkőművességről, hogy mindenki tudhassa, miről van szó.

Forrás:

Athanasius Schneider, Fülep Dániel: *Katolikus Egyház: merre tartasz?*, interjúkötet, magánkiadás, Budapest 2018, 72-77. p. Fordította: Sallai Gábor. Elektronikus változat: <http://mek.oszk.hu/18600/18688/18688.pdf>